

இனிமையான குழந்தைகளே - சங்கமயுகம் பிராமணர்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடியது ஆகையினால் எப்போதும் பெருமதத்தோடு இருக்க வேண்டும், எந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி கவலையும் இருக்கக் கூடாது

கேள்வி: யாருடைய நிலை நன்றாக இருக்கிறது, அவர்களுடைய அடையாளம் என்னவாக இருக்கும்?

பதில்: நல்ல நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு எந்தவொரு விஷயத்திலும் அழகை வராது. வாடிப்போக மாட்டார்கள், துக்கம் அல்லது வருத்தம் இருக்காது. ஒவ்வொரு காட்சியையும் சாட்சியாக இருந்து பார்ப்பார்கள். ஒருபோதும் ஏன், என்ன என்ற கேள்வியை எழுப்பமாட்டார்கள். யாருடைய பெயர் ரூபத்தையும் நினைவு செய்ய மாட்டார்கள், ஒரு பாபாவின் நினைவில் மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்கள்.

பாட்டு:- தாய்மார்களே ஓ தாய்மார்களே.....

(மாதேஷ்வரியின் சரீரத்தை தியாகம் செய்தபோது 24/6/65 அன்று இந்த மகாவாக்கியத்தை பாப்தாதா சொன்னார், தயவு செய்து அந்த கவனத்தோடு படிக்கவும்)

ஓம் சாந்தி. எல்லையற்ற தந்தையை நினைவு செய்து கொண்டே இருங்கள் என்பது இனிமையான குழந்தைகளுக்கு கட்டளையாகும். யாரெல்லாம் பெயர் ரூபத்தில் இருக்கக் கூடிய குழந்தைகள் பாபாவின் சேவையில் இருக்கிறார்களோ, அவர்களிடமிருந்து இந்த ஞானம் மற்றும் யோகத்தை கேட்க வேண்டும். அவர்களும் கூட இதையே தான் சொல்வார்கள், பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்று ஏனென்றால் அவரிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கிறது. மம்மாவும் அதையே தான் சொல்கிறார், குழந்தைகளும் அதையே தான் சொல்கிறார்கள், சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இங்கே சிவபாபாவின் நினைவில் அமர்ந்துள்ளீர்கள், உங்களுக்கு எந்த கவலையும் படக்கூடாது ஏனென்றால் நீங்கள் எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து இந்த ஆஸ்தியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இவர்களில் யாரும் சரீரத்தை விட்டு விட்டு செல்கிறார்கள் என்றால் இதுவும் விதி என்று நாம் சொல்வோம். கல்பத்திற்கு முன்னால் கூட இது நடந்திருந்தது ஏனென்றால் நாடகத்தின் படியும் நாம் செல்ல வேண்டும் அல்லவா, இதன் மூலம் எந்த கவலையும் இருக்காது. இன்று மம்மா சென்று விட்டார், நாளை வேறு யாரும் கூட சென்று விடுவார்கள் இருந்தாலும் பாபா கண்டிப்பாக முரளி சொல்ல வேண்டும். பாபா குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு புதிய-புதிய பாயிண்டுகளை சொல்கின்றார், அதனுடைய அர்த்தத்தைப் புரிய வைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார் மேலும் இதையே தான் அனைவருக்கும் சொல்கிறார் குழந்தைகளே பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள், யாருடைய பெயர் ரூபத்தில் மாட்டிக் கொள்ளாதீர்கள். இது குழந்தைகள் அனைவருக்குமான ஞானமாகும். இன்னும் போகப்போக இன்னும் நிறைய அதிசயமான விஷயங்களைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் துக்கத்தின் விஷயங்கள் தான் இருக்கின்றன, ஆனால் அந்த துக்கத்தைப் பற்றி நமக்கு எந்த கவலையும் கிடையாது. பாருங்கள், இந்த பாபா எந்த கவலையிலும் இல்லை ஏனென்றால் நாம் பாபாவை தான் நினைவு செய்ய வேண்டும், நாம் பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி எடுக்க வேண்டும் என்பதை தெரிந்துள்ளார். படைப்பிடமிருந்து எந்த ஆஸ்தியும் கிடைப்பதில்லை, படைப்பிற்கு படைப்பவரிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்க வேண்டும் ஆகையினால் யாரெல்லாம் (சகோதரர் மற்றும் சகோதரிகள்) படைப்பு இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஒரு படைப்பவரை நினைவு செய்ய வேண்டும் என்று பாபா புரிய வைத்திருக்கிறார். என்ன நடந்தாலும் சரி. ஏதாவது அப்படியொரு தடை ஏற்படுகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள் அதில் சந்தேகத்திற்கான விஷயம் இல்லை ஏனென்றால் ஒரு சிவபாபாவைத் தான் நினைவு செய்ய வேண்டும், இதில் தான் குழந்தைகளுக்கு நன்மை இருக்கிறது. ஒருவேளை யாராவது நன்றாக சேவை செய்து-செய்து பிறகு சென்று விடுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் சென்று இன்னும் வேறு எங்கேயோ நடிப்பை நடிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏதோவொரு நன்மையின் பொருட்டு இவையனைத்தும் நடக்கிறது ஏனென்றால் பாபா நன்மைசெய்யக் கூடியவர் மேலும் இந்த சங்கமயுகம் பிராமணர்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடியதாகும். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நன்மை என்று புரிந்து பெருமையிலேயே இருக்க வேண்டும் ஏனென்றால் நாம் ஈஸ்வரிய குழந்தைகளாவோம். ஈஸ்வரனிடமிருந்து ஆஸ்தி எடுக்கிறோம், ஆஸ்தி எடுத்து-எடுத்து யாராவது சென்று விடுகிறார்கள் என்றால் கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு வேறு எந்த நடிப்போ இருக்கும், இதை விடவும் வேறு ஏதோவொரு காரியம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

ஆஹா சௌபாக்கியம் ! கல்பத்திற்கு முன்போலவே பாபாவிற்கு உதவியாளர்களாக ஆவது நம்முடைய நடிப்பே ஆகும். உதவியாளர்களாக ஆகி ஆகி சிலர் பொதுவாக கூட இறந்து விடுகிறார்கள். நாடகத்தின்படி தான் இவையனைத்தும் நடக்கிறது என்று நாம் புரிந்து கொள்கிறோம், யாராவது சென்றுவிட்டால்

என்னவாயிற்று. நாம் அவர்களுக்காக எதையும் செய்ய வேண்டியதில்லை. நம்முடையது அனைத்தும் மறைமுகமானதாகும். யாருக்கு ஒருபோதும் கண்ணீர் வருவதில்லையோ, உண்மையில் அவர்களுடைய நிலை நன்றாக இருக்கிறது, மம்மா சரீரத்தை விட்டு விட்டார் இப்போது என்ன நடக்கும் என்று ஒருபோதும் எண்ணாதீர்கள். கண்ணீர் வந்து விட்டால் தேர்ச்சி பெற மாட்டீர்கள் ஏனென்றால் பாபா அமர்ந்திருக்கிறார் அல்லவா, அவர் நம் அனைவருக்கும் ஆஸ்தி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் அமரராகவே இருக்கின்றார், அவருக்காக ஒருபோதும் கண்ணீர் எதுவும் வருவதற்கான அவசியமே இல்லை. நாமும் கூட குஷியோடு சரீரத்தை விடுவதற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மம்மாவிற்கும் கூட ஏதோவொரு காரியத்திற்காக இந்த சமயத்தில் செல்ல வேண்டியிருந்தது, இதுவும் நாடகமாகும். யாருமே தங்களுடைய நிலையின்படி சரீரத்தை விட்டார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு நன்மையாகும். மிகவும் நல்ல வீட்டில் பிறவி எடுத்து அங்கேயும் கூட தங்களுடைய குஷியை கொடுப்பார்கள். சிறிய-சிறிய குழந்தைகள் கூட அனைவரையும் குஷிபடுத்தி விடுகிறார்கள். அனைவரும் அவர்களை அதிகம் மகிமை செய்கிறார்கள். எனவே குழந்தைகள் நாடகத்தின் மீதும் பாபாவின் மீதும் தான் ஆதாரப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்னவெல்லாம் நடக்கிறதோ, வினாடிக்கு வினாடி..... அவையனைத்தும் நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கிறது, இப்படி புரிந்து கொண்டு எப்போதும் குஷியில் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்.

எந்தவொரு பெயர் ரூபத்திலும் நாம் மாட்டக்கூடாது. இந்த சரீரம் போகத்தான் வேண்டும் அல்லவா. ஒவ்வொருவருடைய நடிப்பும் பதிவாகியிருக்கிறது, நாம் அழுதோம் என்றால் அவர்களுடைய நடிப்பு மாறுமா என்ன ஆகையினால் குழந்தைகள் முற்றிலும் அசரீரியாக, அமைதியாக மற்றும் புன்சிரிப்போடு இருக்க வேண்டும். நிலையான, அழியாத இராஜ்யத்தை அடைய வேண்டும் என்றால் இப்படி ஆகவும் வேண்டும். ஏதாவது தற்செயலாக நடந்து விடுகிறது என்றால் நாடகத்தின் விதி என்று தான் சொல்ல முடியும், வருந்துவதற்கான விஷயம் எதுவும் கிடையாது. கல்பத்திற்கு முன்பு கூட அப்படி நடந்தது. தற்செயலாக நடக்கத்தான் வேண்டும், போகப்போக பூகம்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. உங்களில் யாரும் இறக்க மாட்டார்கள் என்பதும் கிடையாது. யார் வேண்டுமானாலும் இறக்கலாம், தற்செயலாக எதுவேண்டுமானாலும் நடக்கலாம் ஆகையினால் பாபா புரிய வைக்கின்றார், குழந்தைகளே எப்போதும் பாபாவின் நினைவில் பெருமையோடு இருங்கள். இதில் யாருக்கு என்ன நடிப்பு கிடைத்திருக்கிறதோ அதை நடிக்கிறார்கள், அதில் நாம் என்ன செய்வது. நம்முடைய ஞானமே அப்படியே ஆகும் - அம்மா இறந்தாலும் ஹல்வா உண்ண வேண்டும், அதாவது ஞான ரத்தினத்தை கொடுக்க வேண்டும். பாபா சொல்கின்றார், இந்த பாபா (பிரம்மா) சென்று விட்டால் கூட..... குழந்தைகளாகிய நீங்கள், ஞானம் என்னவோ கிடைத்திருக்கிறது, நாம் சிவபாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி எடுக்க வேண்டும், இவரிடமிருந்து கிடையாது. இருக்கின்ற இந்த குழந்தைகள் அனைவரும் என்னிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைந்து மற்றவர்களுக்கு வழி சொல்கிறார்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் கண்ணில்லாதவர்களுக்கு ஊன்று கோலாக ஆக வேண்டும், பாபாவின் அறிமுகத்தை கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவர் மீதும் இரக்கம் காட்ட வேண்டும். பாவம் இவர்கள் துக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள், இவர்களுக்கு சுகத்தின் வழியைச் சொல்ல வேண்டும், இது தான் உங்களுடைய முயற்சியாகும். இந்த உலகத்தில் பாபாவைத் தவிர சுகத்தின் வழியை சொல்லக் கூடியவர்கள் யாருமே கிடையாது. விடுவிப்பவர், துக்கத்தை போக்கி சுகத்தை வழங்குபவர் ஒருவரே, அவரைத் தான் நினைவு செய்ய வேண்டும்.

எது நடந்தாலும் இங்கே துக்கத்தின் எந்தவொரு விஷயமும் இருக்கக் கூடாது. உங்களுடைய மம்மா சேவாதாரி அனைவரை விடவும் நம்பர் ஒன் என்று பாடப்படுபவர் என்பதை நாம் தெரிந்திருக்கிறோம். அவருடைய கைகளில் சித்தாரைக் காட்டுகிறார்கள், ஜகதம்பா அதாவது மாதேஷ்வரி அவர் மிகவும் நன்றாக புரிய வைத்தார். அவரும் சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தான் சொன்னார். என்னை நினைவு செய்யக் கூடாது. மன்மனாபவ, மத்தியாஜிபவ என்ற இரண்டு வார்த்தைகள் புகழ்பெற்றதாகும். மற்றவை விரிவானதாகும்.

எனவே எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும், யாருக்காவது எந்த சந்தேகமாவது வந்தது என்றால், இது என்ன நடந்தது, அப்படி ஏன் நடந்தது..... இதன்மூலம் தங்களுக்குத் தான் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வார்கள். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் துக்கத்தின் உணர்வு வரக்கூடாது. வியாதி இருக்கலாம், எப்படி இருந்தாலும் சரி..... இது கர்மச்சமையாகும். பாபா இது என்ன? என்று பாபாவிடம் கேட்கிறார்கள். இது உங்களுடைய கர்மச்சமை என்று பாபா சொல்கிறார். ஒருவேளை எந்த விஷயமாவது நாடகத்தில் முதலிலேயே சொல்லப்பட வேண்டியதாக இல்லை என்றால் நான் எப்படி சொல்ல முடியும்..... இந்த பாபாவும் கூட சாட்சியாக இருந்து பார்க்கின்றார், எனவே குழந்தைகளும் கூட சாட்சியாக இருந்து பார்க்க வேண்டும் மேலும் பாபாவின் நினைவில் பெருமையோடு இருக்க வேண்டும்,

நான் ஈஸ்வரனுடைய குழந்தை, ஈஸ்வரனுடைய பேரன் மற்றும் பேத்திகளாவோம். ஈஸ்வரனிடமிருந்து ஆஸ்தியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மம்மாவும் கூட ஈஸ்வரனுடைய ஆஸ்தியை எடுத்துக் கொண்டே சரீரத்தை விட்டு விட்டார் என்பதை நாம் தெரிந்துள்ளோம். நாம் ஒவ்வொருவரும் கூட பாபா மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்ய வேண்டும். அனைத்தும் முயற்சியில் தான் ஆதாரப்பட்டிருக்கிறது. இதை குழந்தைகளும் உணரலாம், எந்தளவிற்கு நாம் படிக்கின்றோமோ அந்தளவிற்கு உயர்ந்த பதவி அடையலாம். உயர்ந்த இளவரசனாக ஆவோம். சூரியவம்சத்திலும் இளவரசன் மற்றும் சந்திரவம்சத்திலும் இளவரசன் மற்றும் இளவரசி இருக்கிறார்கள். எனவே குழந்தைகள் படிப்பை படிக்கத்தான் வேண்டும், என்ன நடந்தாலும் கண்டிப்பாக படிக்க வேண்டும். யாருடைய தாய்/தந்தையாவது இறந்து விட்டார்கள் என்றால் குழந்தை படிப்பை விட்டு விடுவார்களா என்ன. கிடையாது. எனவே நீங்களும் படிப்பை தினந்தோறும் படிக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒரு நாள் கூட படிப்பை விடக்கூடாது, எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும் கண்டிப்பாக சேவை செய்ய வேண்டும். எந்த நேரத்திலும் புத்தியில் அந்த ஒரு பாபா மட்டுமே நினைவில் இருக்க வேண்டும். உங்களுக்கு அவர் தான் படிப்பிக்கின்றார் மேலும் அவரிடமிருந்து தான் ஆஸ்தி எடுக்க வேண்டும். அவர் தான் நம்முடைய புத்தியின் பூட்டை திறந்தார். முழு பிரம்மாண்டம், சூட்சுமவதனம் மற்றும் பிறகு சிருஷ்டியின் முதல் இடை கடைசியின் ஞானம் உங்களுடைய புத்தியில் இருக்கிறது. இந்த ஞானத்தின் மூலம் நாம் சக்கரவர்த்தியாக ஆகின்றோம். அவ்வளவு தான், அந்த போதையில், மகிழ்ச்சியில் இருந்து அனைவருக்கும் இப்படித் தான் சொல்ல வேண்டும் ஏனென்றால் முழுமையான பிராமணர்களாக ஆகியிருக்கும் உங்களுக்கு எந்தவொரு கவலையும் கிடையாது. இதில் வாடிப்போவதற்கு, கலையடைவதற்கான விஷயமே கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நல்ல நிலை வேண்டும்.

கடைசியில் நமக்கு தான் வெற்றி ஏற்பட வேண்டும், அதிகத்திலும் அதிகமானோர் தங்களுடைய ஆஸ்தியை எடுப்பதற்காக வருவார்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். என்ன நடந்தாலும் உங்களுடைய சேவையின் வளர்ச்சி நடந்து கொண்டு தான் இருக்கும், உங்களுடைய நடத்தை மட்டும் தெய்வீகமானதாக இருக்க வேண்டும். அதில் எந்தவொரு அசுர குணமும் இருக்கக் கூடாது. யாரிடமும் சண்டையிடக் கூடாது, யாரிடமும் கசப்பாக பேசுவது அல்லது உள்ளுக்குள் ஏதாவது பேராசை, கோபம்..... போன்றவை ஒருவேளை இருந்தது என்றால் மிகவும் கடுமையான தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும் ஆகையினால் யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்கக் கூடாது. அனைவருக்கும் சுகத்திற்கான வழியைச் சொல்ல வேண்டும். சிறிய குழந்தை இருக்கிறது, அடம் செய்கிறது என்றால் கூட அடிக்கக் கூடாது. அவர்களையும் கூட அன்போடு நடத்த வேண்டும். வீட்டில் கூட மிகவும் யுக்தியோடு நடக்க வேண்டும். நிறைய பேர் இங்கே மிகவும் நன்றாக புரிந்து கொள்கிறார்கள், வீட்டிற்குச் செல்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை மாயை துன்புறுத்துகிறது. இதையும் பாபா புரிய வைக்கின்றார், குழந்தைகளே புயல் வேகமாக வந்து கொண்டிருக்கும், நாளுக்கு நாள் புயல் மற்றும் தடை வந்து கொண்டே இருக்கும், நீங்கள் பயப்படக் கூடாது. பாபா கூறுகின்றார், இந்த நம்முடைய ருத்ர ஞான யக்ஞத்தில் அளவற்ற தடைகள் ஏற்படும், ஏனென்றால் இது புதிய ஞானமாகும். யாராவது நீங்கள் சாஸ்திரங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா என்று கேட்பார்கள்? ஆமாம் என்று சொல்லுங்கள், ஏற்றுக் கொள்கிறோம் இவையனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் சாஸ்திரங்களாகும். இது ஞான மார்க்கமாகும். ஞானேஷ்வரன் பாபா கூறுகின்றார், என்னை நினைவு செய்யுங்கள் அவ்வளவு தான், நாங்களும் உங்களுக்கு கூறுகின்றோம் பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். செய்வதும் செய்யாமலிருப்பதும் உங்களுடைய விருப்பம். இப்போது நரகமாக இருக்கிறது, இராவண இராஜ்யமாகும். இப்போது பாபா மற்றும் சொர்க்கத்தை நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் கங்கையில் பிறவி-பிறவிகளாக குளித்து வந்துள்ளீர்கள், இருந்தாலும் உலகம் தூய்மையற்றதாகவே ஆகி வந்துள்ளது. இப்போது பாபா கூறுகின்றார், என்னை நினைவு செய்யுங்கள் அவ்வளவு தான். யார் இந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்களோ, அவர்களை பார்த்ததுமே தெரிய வரும், அவர்கள் உடனேயே புரிந்து கொள்வார்கள்.

இப்போது நீங்கள் எல்லையற்ற புத்தியுடையவர்கள். கூர்மையானவர்களை புத்திவான்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே நீங்கள் அந்த போதையில் இருக்க வேண்டும். மற்றபடி துக்கத்தின் விஷயம் எதுவும் கிடையாது, நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் தெரிந்து கொண்டோம். ஆஹா மம்மா சென்று விட்டார்களே என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள். அந்த நடிகர் வேறொரு நடப்பை நடிக்க சென்றுள்ளார். இதில் குழம்புவதற்கு, அழுுவதற்கு, துக்கத்திற்கான அவசியமே இல்லை. அவர் ஏதோ உயர்ந்த சேவை செய்வதற்கு சென்றுள்ளார். நீங்கள் நாளுக்கு நாள் உயர்ந்தவர்களாக ஆகிக் கொண்டே செல்கிறீர்கள். யாராவது சரீரத்தை விட்டார்கள் என்றாலும் சென்று உயர்ந்த சேவை செய்வார், ஆகையினால் குழந்தைகளுக்கு எந்தவொரு துக்கமும் இருக்கக் கூடாது. மம்மா என்ன அனைவருமே செல்வோம். நாமும் பாபாவிடம் செல்ல வேண்டும், நம்முடைய வேலை பாபாவோடு ஆகும். அனைவருடைய வேலையும்

பாபாவோடு ஆகும், மம்மாவுடைய வேலை பாபாவோடு இருந்தது. இப்போது அவரிடமிருந்து அந்த ஞானத்தை அடைந்து சேவை செய்து சென்று வேறு ஏதோ சேவைக்காக வேறொரு நடப்பை நடக்க சென்றுள்ளார். நாம் சாட்சியாக இருந்து பார்க்கின்றோம். அப்படி கிடையாது மம்மா சென்று விட்டார், இன்னார் சென்று விட்டார், இவர் போய் விட்டார்..... அட ஆத்மா சேவைக்காக சென்றிருக்கிறது. சரீரம் அனைத்தும் மண்ணோடு தான் சேர வேண்டும். ஆகையினால் குழந்தைகள் ஒருபோதும் எந்த விதமான கவலையும் படக்கூடாது. இது சத்தியம், பாபாவினுடைய இந்த மாணவன் இருந்தார், இவர் மிகவும் நல்லவராக இருந்தார். நன்றாக புரிய வைத்தார்..... புகழ் பாடப்படுகிறது. ஒருவேளை யாருக்காவது எந்த விதமான சந்தேகமும் வந்தால் அவ்வளவுதான், பதவி குறைந்து விடும் ஆகையினால் பாபா குழந்தைகளுக்கு புரிய வைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றார் குழந்தைகளே, எந்தவிதமான கவலையும் அடையாதீர்கள். என்ன கட்டளை கிடைக்கிறதோ அதை நடைமுறையில் கொண்டு வந்து கொண்டே இருங்கள். இது என்ன இப்படி நடந்து விட்டது என்று புரிந்து கொள்ளாதீர்கள். யார் பாபாவையும் ஞானத்தையும் மறந்து விடுகிறார்களோ அவர்களுக்கு கவலை ஏற்படும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அனைவரும் ஞானக்கடலின் குழந்தைகளாவீர்கள். யாருக்கு என்ன நடப்பிருக்கிறதோ, அதில் நாம் என்ன செய்ய முடியும்?

நல்லது - இரவில் அனைவரும் நினைவில் அமர்ந்து, நல்ல வருமானம் உருவாகி விட்டது. பாபா இங்கே வந்து குழந்தைகளைப் பார்க்கின்றார், இந்த தோட்டம் உருவாவதை பார்த்து குஷி அடைகிறார். இப்போது பிராமணர்களாக இருக்கிறீர்கள், இதற்கு பிறகு தேவி-தேவதைகளின் தோட்டம் உருவாக வேண்டும். இப்போது இங்கே அனைவரும் முயற்சியாளர்கள். நல்ல மலர்களாக ஆவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முட்களை மலராக்கும் காட்சி காட்டுவார்கள். நீங்கள் இங்கே அசைவற்று அமர வேண்டும். பாபாவை பாருங்கள் எவ்வளவு முழுமையாக செய்விக்கின்றார். என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபாவின் கட்டளை கிடைத்திருக்கிறது. யாராவது அழுதார்கள் என்றால் பாபா சொல்வார், யார் அழுதார்களோ அவர்கள் இழந்தார்கள். யாரும் வாடிப்போன மலர்கள் இல்லையே என்று பாபா பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். இல்லை. அனைவரும் மகாவீரர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படி-இப்படியெல்லாம் தடைகள் வரத்தான் செய்யும். நாடகம், விதி. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்ல ஞான நட்சத்திரங்களுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாபாதாவின அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணக்கான முக்கிய சாரம்:-

- 1) தங்களுடைய நடத்தை, செயல்கள் தெய்வீகமானதாக இருக்க வேண்டும். ஒருபோதும் சண்டையிட்டுக் கொள்ளக்கூடாது, கசப்பான வார்த்தைகளை பேசக்கூடாது, பேராசை வைக்கக் கூடாது. யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்கக் கூடாது. அனைவருக்கும் சுகத்தின் வழியை சொல்ல வேண்டும்.
- 2) எந்தவொரு தடையிலும் சந்தேகம் எழுப்பக் கூடாது, நாடகத்தின் நிச்சயிக்கப்பட்ட விதியை புரிந்து பெருமையோடு இருக்க வேண்டும், கவலைப்படக் கூடாது.

வரதானம்:- அலௌகீக வாழ்க்கையின் நினைவு மூலம் உள்ளுணர்வு, நினைவு மற்றும் பார்வையை மாற்றக் கூடிய மர்ஜீவா (இறந்து வாழ்பவர்) ஆகுக

பிராமண வாழ்க்கையை அலௌகீக வாழ்க்கை என்று சொல்லப்படுகிறது, அலௌகீகம் என்பதின் அர்த்தம் இந்த லோகமே இல்லை என்பதாகும். பார்வை, நினைவு மற்றும் உள்ளுணர்வு அனைத்திலும் மாற்றம் இருக்க வேண்டும். எப்போதும் ஆத்மா சகோதர-சகோதரன் என்ற உள்ளுணர்வு அல்லது சகோதரன் - சகோதரி என்ற உள்ளுணர்வு இருக்க வேண்டும். நாம் அனைவரும் நமக்குள் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற உள்ளுணர்வு இருக்க வேண்டும் மற்றும் பார்வையின் மூலமும் ஆத்மாவை பாருங்கள், சரீரத்தை அல்ல, அப்போது தான் மர்ஜீவா என்று சொல்ல முடியும். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த வாழ்க்கை கிடைத்து விட்டது என்றால் பழைய வாழ்க்கை நினைவிற்கு வர முடியாது.

கலோகன்:- எப்போதும் சுத்தமான எண்ணத்தில் இருந்தீர்கள் என்றால் அசுத்த எண்ணம் என்ற ஜூரம் (காய்ச்சல்) அருகில் கூட வர முடியாது.